

Zamyslenia po 4. nedeli po Veľkej noci – 29. apríla 2018

Piatok 4. mája 2018

50. výročie smrti biskupa prof. Štefana Kátlovského

Piesne: ES č. 525, 532

Text: Iz 30, 15b

„*V utíšení a důvěře bude vaša sila.*“

Zamyslenie nad Božím slovom:

V tento deň pred 50 rokmi od nás odišiel vzácny človek, náš evanjelický biskup a profesor na našej teologickej fakulte Dr. Štefan Kátlovský. Mal som možnosť sa s ním mnohokrát dostať do osobného kontaktu pri svojom štúdiu na teologickej fakulte. Bol našim profesorom biblických vied. Ľudsky ho charakterizoval určitý pokoj, ktorý bol pri ňom markantný. Doba to nebola ľahká. Štátna bezpečnosť nečakane zatkla práve dvoch našich spolužiakov a posadila ich nevinných na dva roky do väzenia. Jedného až do Jáchymova, do uránových baní. Viacerí boli z ďalšieho štúdia na fakulte vylúčení. Bol som jedným z tých, čo museli počas jedného dňa opustiť fakultu a nastúpiť na dvojročnú vojenskú službu. Nikto nevedel, čo prinesú najbližšie dni. Vtedy v našich neistotách pre nás platilo: „V utíšení a důvěře bude vaša sila.“ Vzácne bolo, keď sme videli, že niekto s nami spolucíti. Medzi takých patrila prof. Štefan Kátlovský. A tak nás aj otcovsky prijal, keď sme sa niektorí postupne mohli po rokoch na teologické štúdium vrátiť. Vovádzal nás do hlbšieho štúdia teológie až do chvíle, keď bol zvolený za biskupa Východného dištriktu do Košíc. Vďaka na neho dodnes spomínam pri výročí jeho smrti. V živote každý z nás prežíva niekedy aj neľahké chvíle. Možno sa nám zdá, že pre nás už niet východiska a príde azda len zhoršenie našich problémov. Je vzácne, keď vtedy nájdeme nejakého človeka, ktorý s nami spolucíti, ktorý nám povie: „V utíšení a důvěře (v Pána Boha) bude tvoja sila.“ Aj my vtedy hľadáme svoju silu v utíšení a v dôvere v Pána Boha. Presvedčíme sa, že Pán Boh svojim divne pomáha. Spomeň si, brat – sestra, kedy si Božiu divnú pomoc zakúsil v svojom živote i ty a ako ti to pomáhalo dôverovať v Pána Boha, ale aj to, keď niekto s tebou vtedy spolucítil. Amen.

Modlitba:

Pane náš a Bože náš. Koľkokrát sú cesty nášho života divné. Aj my sa dostávame do mnohých životných búrok. Možno sa nám niekedy zdá, že naše problémy presahujú naše sily. Nauč nás vtedy nestrácať dôveru v Teba, že Ty si verný vo svojej láske k nám. Životné búrky

nebývajú vždy trvalé. Buď našou silou i dúfaním. Prosíme, aj okolo nás daj ľudí, ktorí by nás posilňovali. Nech ukážu, ako s nami spolucítia a hľadajú cesty, ako nám pomáhať. Ale predovšetkým, Ty Pane Bože sám, buď našou silou a dúfaním v našich životných krížoch. Nech začujeme Tvoje láskavé uistenie: „Neopustím Ťa a budem s Tebou.“ A keby to mal byť náš posledný boj, pomôž nám aj ten prekonať vo viere v Teba, že nás vyslobodíš od našich časných bojov a utrpení, ale dáš nám večný pokoj a radosť u Teba v nebesiach. Amen.

Dr. h. c. prof. ThDr. Igor Kišš, evanjelický a. v. duchovný na dôchodku a emeritný profesor EBF UK v Bratislave